

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2017. gada 21. septembrī*

Apelācija – Intelektuālais īpašums – Kopienas dizainparaugi – Regula (EK) Nr. 6/2002 – 5. pants – Novitāte – 6. pants – Individuāls raksturs – 7. pants – Nodošana atklātībai – 63. pants – Spēkā neesamības atzīšanas pieteikuma iesniedzēja pierādīšanas pienākums – Prasības saistībā ar agrākā dizainparauga attēlu – Reģistrēts dizainparaugs, kas attēlo dušas noteku – Pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu noraidīšana, ko veic apelācijas padome

Apvienotās lietas C-361/15 P un C-405/15 P

par divām apelācijas sūdzībām atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko attiecīgi 2015. gada 11. jūlijā un 2015. gada 24. jūlijā iesniedza

Easy Sanitary Solutions BV, Oldenzāla [*Oldenzaal*] (Nīderlande), ko pārstāv *F. Eijsvogels*, advokāts (C-361/15 P),

Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO), ko pārstāv *S. Bonne* un *A. Folliard-Monguiral*, pārstāvji (C-405/15 P),

apelācijas sūdzības iesniedzēji,

ko atbalsta

Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, ko pārstāv *J. Kraehling* un *C. R. Brodie*, pārstāves, kurām palīdz *N. Saunders*, *barrister* (C-405/15 P),

persona, kas iestājusies lietā apelācijas instancē,

otra lieas dalībiece –

Group Nivelles NV, Gingeloma [*Gingelom*] (Beļģija), ko pārstāv *H. Jonkhout*, advokāts,

prasītāja pirmajā instancē.

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs *T. fon Danvics* [*T. von Danwitz*], tiesneši *E. Juhāss* [*E. Juhász*], *K. Vajda* [*K. Vajda*], *K. Jirimēe* [*K. Jürimäe*] un *K. Likurģs* [*C. Lycourgos*] (referents),

ģenerāladvokāts *Ī. Bots* [*Y. Bot*],

sekretāre *L. Hjūleta* [*L. Hewlett*], galvenā administratore,

* Tiesvedības valoda – holandiešu.

ņemot vērā rakstveida procesu un 2016. gada 14. decembra tiesas sēdi,
noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2017. gada 1. februāra tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Ar savām apelācijas sūdzībām *Easy Sanitary Solutions BV* (turpmāk tekstā – “ESS”) un Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*) lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2015. gada 13. maija spriedumu *Group Nivelles/ITSB – Easy Sanitary Solutions* (Dušas noteka) (T-15/13, turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums”, EU:T:2015:281), ar kuru Vispārējā tiesa atcēla *EUIPO* Apelācijas trešās padomes 2012. gada 4. oktobra lēmumu lietā R 2004/2010-3 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp *I-Drain BVBA* un *ESS* (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”).

Atbilstošās tiesību normas

- 2 Saskaņā ar Padomes 2001. gada 12. decembra Regulas (EK) Nr. 6/2002 par Kopienas dizainparaugiem (OV 2002, L 3, 1. lpp.) preambulas 12. apsvērumu “aizsardzība nebūtu jāattiecina uz tām sastāvdaļām, kas nav redzamas, ražojumu lietojot, vai uz tām sastāvdaļu iezīmēm, kas nav redzamas, sastāvdaļu montējot, vai kuras pašas par sevi neatbilst prasībām attiecībā uz novitāti un individuālu būtību [raksturu]. Tādēļ dizainparauga iezīmes, uz kurām šo iemeslu dēļ aizsardzība neattiecas, nebūtu jāņem vērā, novērtējot, vai citas dizainparauga iezīmes atbilst aizsardzības iegūšanas nosacījumiem”.
- 3 Atbilstoši Regulas Nr. 6/2002 preambulas 14. apsvērumam “novērtējums attiecībā uz to, vai dizainparaugam ir individuāla iedaba, būtu jāpamato ar to, vai informēta lietotāja vispārējais iespaids, kas radies, dizainparaugu apskatot, skaidri atšķiras no iespaida, kas viņam radies no jau esoša dizainparauga veidojuma, ņemot vērā tā ražojuma būtību [raksturu], kuram dizainparaugs ir izmantots vai kurā tas ir iekļauts, un jo īpaši ņemot vērā to ražošanas nozari, kurai tas piederīgs, kā arī dizainparauga autora brīvību, izveidojot dizainparaugu”.
- 4 Šīs regulas 3. panta a) punktā ir paredzēts:
“Šajā regulā:
a) “dizainparaugs” ir visa ražojuma vai tā daļas izskats [veidols], kas radies no paša ražojuma un/vai tā rotājumu iezīmēm, jo īpaši līnijām, kontūrām, krāsām, formas, virsmas struktūras un/vai materiāla.”
- 5 Minētās regulas 4. panta “Aizsardzības iegūšanas nosacījumi” 1. punktā ir noteikts:
“Dizainparaugs ir aizsargāts kā Kopienas dizainparaugs, ja tas ir jauns un tam ir individuāla būtība [individuāls raksturs].”
- 6 Šīs pašas regulas 5. pantā “Novitāte” ir paredzēts:
“1. Dizainparaugu uzskata par jaunu, ja sabiedrībai nav darīts pieejams identisks dizainparaugs, šādos gadījumos:
a) attiecībā uz neregistrētu Kopienas dizainparaugu, pirms tā datuma, kad dizainparaugs, kura aizsardzību pieprasa, ir pirmo reizi darīts pieejams sabiedrībai;

b) attiecībā uz reģistrētu Kopienas dizainparaugu, pirms tā datuma, kad ir aizpildīts reģistrācijas pieteikums attiecībā uz to dizainparaugu, kura aizsardzību pieprasa, vai, ja attiecina prioritāti, pirms prioritātes datuma.

2. Dizainparaugus uzskata par identiskiem, ja to iezīmes atšķiras tikai nebūtiski.”

7 Regulas Nr. 6/2002 6. pantā “Individuālā būtība [Individuāls raksturs]” ir noteikts:

“1. Uzskata, ka dizainparaugam ir individuāla būtība [individuāls raksturs], ja vispārējais [kopējais] iespaids, ko tas rada informētam lietotājam, atšķiras no vispārējā [kopējā] iespaida, ko šādam lietotājam rada jebkurš dizainparaugs, kas ir darīts pieejams sabiedrībai, šādos gadījumos:

a) attiecībā uz neregistrētu Kopienas dizainparaugu, pirms tā datuma, kad dizainparaugs, kura aizsardzību pieprasa, ir pirmo reizi darīts pieejams sabiedrībai;

b) attiecībā uz reģistrētu Kopienas dizainparaugu, līdz tam datumam, kad ir aizpildīts reģistrācijas pieteikums, vai, ja attiecina prioritāti, pirms prioritātes datuma.

2. Novērtējot individuālo būtību [raksturu], ņem vērā dizainparauga autora radošo pieeju, izveidojot dizainparaugu.”

8 Šīs regulas 7. panta “Nodošana atklātīb[ai]” 1. punktā ir noteikts:

“Lai piemērotu regulas 5. un 6. pantu, uzskata, ka dizainparaugs ir darīts pieejams sabiedrībai, ja tas ir publicēts pēc reģistrācijas vai citādi, vai izstādīts, izmantots tirdzniecībā vai citādi nodots atklātībai līdz, attiecīgi, 5. panta 1. punkta a) apakšpunktā un 6. panta 1. punkta a) apakšpunktā vai 5. panta 1. punkta b) apakšpunktā un 6. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajam datumam, izņemot, ja par šiem notikumiem parastā uzņēmējdarbības gaitā praktiski nav varējis uzzināt to personu loks, kuras ir specializējušās attiecīgajā nozarē un darbojas Kopienā. Dizainparaugu tomēr neuzskata par darītu pieejamu sabiedrībai tikai tādēļ, ka tas ir atklāts trešajai personai ar tieši vai netieši izteiktu konfidencialitātes nosacījumu.”

9 Minētās regulas 10. pants ir formulēts šādi:

“1. Kopienas dizainparauga piešķirtā aizsardzība attiecas uz visiem dizainparaugiem, kas informētam lietotājam neatstāj atšķirīgu vispārējo [kopējo] iespaidu.

2. Novērtējot aizsardzības jomu, ņem vērā dizainparauga autora brīvības pakāpi, izveidojot dizainparaugu.”

10 Šīs regulas 19. panta “Kopienas dizainparauga piešķirtās tiesības” 1. punktā ir paredzēts:

“Reģistrēts Kopienas dizainparaugs piešķir tā īpašniekam ekskluzīvas tiesības to izmantot un neļaut trešām personām to izmantot bez viņa piekrišanas. Minētā izmantošana attiecas, jo īpaši, uz tāda ražojuma, kurā dizainparaugs ir iekļauts vai kuram tas ir izmantots, izgatavošanu, piedāvāšanu, laišanu tirgū, importu, eksportu vai izmantošanu, vai šāda ražojuma glabāšanu šiem mērķiem.”

11 Atbilstoši Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta b) apakšpunktam “Kopienas dizainparaugu var pasludināt par spēkā neesošu tikai [..], ja tas neatbilst šīs pašas regulas 4.–9. panta prasībām”.

12 Šīs regulas 36. panta “Nosacījumi attiecībā uz pieteikumiem” 2. un 6. punktā ir paredzēts:

“2. Pieteikumā ir arī norāde par ražojumiem, kuros dizainparaugu ir domāts ietvert vai izmantot.

[..]

6. Atbilstīgi 2. punktam [..] norādītā informācija neietekmē dizainparauga kā tāda aizsardzību.”

13 Minētās regulas 52. panta 1. punktā ir paredzēts, ka “atbilstīgi 25. panta 2., 3., 4. un 5. punktam jebkura fiziska vai juridiska persona, kā arī valsts iestāde, kam ir tādas pilnvaras, var iesniegt [EUIPO] pieteikumu reģistrēta Kopienas dizainparauga spēkā neesamības pasludināšanai”.

14 Saskaņā ar šīs regulas 53. panta 1. punktu, kurā ir paredzēta pieteikuma spēkā neesamības pasludināšanai [atzišanai] izskatīšana, ja EUIPO atzīst, ka pieteikums spēkā neesamības atzišanai ir pieņemams, tas pārbauda, vai 25. pantā minētie spēkā neesamības iemesli traucē reģistrētā Kopienas dizainparauga uzturēšanu spēkā. Atbilstoši minētā 53. panta 2. punktam, izskatot pieteikumu saskaņā ar Komisijas 2002. gada 21. oktobra Regulu (EK) Nr. 2245/2002, ar ko īsteno Regulu Nr. 6/2002 (OV 2002, L 341, 28. lpp.), EUIPO, cik bieži vajadzīgs, uzaicina puses tā noteiktajā termiņā iesniegt savus apsvērumus par EUIPO vai otras puses paziņojumiem.

15 Regulas Nr. 6/2002 61. pantā ir noteikts:

“1. Sūdzības [Prasības] par Apelācijas padomes lēmumiem var iesniegt [celt] Eiropas Kopienas [Savienības] Tiesā.

2. Prasību var celt, pamatojot to ar kompetences trūkumu, būtiskiem procedūras pārkāpumiem, Līguma, šīs regulas vai jebkuras ar to piemērošanu saistītas tiesību normas pārkāpumiem vai arī ar pilnvaru ļaunprātīgu pārsniegšanu.

3. Eiropas Savienības Tiesas kompetencē ir apstrīdētā lēmuma atcelšana vai grozīšana.

[..]

6. [EUIPO] ir jāveic vajadzīgie pasākumi, lai izpildītu Eiropas Savienības Tiesas spriedumu.”

16 Atbilstoši šīs regulas 63. panta 1. punktam, “izskatot jautājumu [EUIPO], tas pēc sava ierosinājuma pārbauda faktus. Tomēr prāvās, kas saistītas ar spēkā neesamības atzīšanu, [EUIPO] pārbauda tikai pušu iesniegtos faktus, pierādījumus un argumentus un izskata tikai pušu iesniegtās prasības”.

17 Minētās regulas 65. panta 1. punktā ir paredzēts, ka, izskatot jebkuru jautājumu, EUIPO var veikt pierādījumu iegūšanas pasākumus, it īpaši uzklaut puses un lieciniekus, pieprasīt sniegt informāciju, kā arī dokumentus un pierādījumus vai arī pieprasīt ekspertu atzinumus.

18 Regulas Nr. 2245/2002 28. panta 1. punkta b) apakšpunkta v) un vi) punktā ir paredzēts:

“1. Pieteikumā [EUIPO] par spēkā neesamības pasludināšanu, ievērojot Regulas [Nr. 6/2002] 52. pantu, iekļauj:

[..]

b) attiecībā uz pieteikuma pamatojumu:

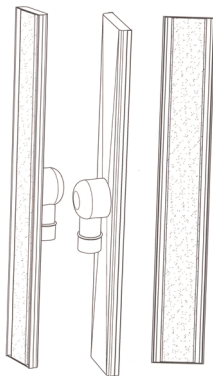
[..]

v) ja spēkā neesamības pamatojums ir reģistrētā Kopienas dizainparauga neatbilstība Regulas [Nr. 6/2002] 5. vai 6. pantā noteiktajām prasībām, norādi par iepriekšējiem dizainparaugiem un to iepriekšējo dizainparaugu attēlus, kas varētu būt šķērslis reģistrētā Kopienas dizainparauga individuālās būtības [individuāla rakstura] un jaunuma [novitātes] atzīšanai, kā arī dokumentus, kuri pierāda minēto agrāko dizainparaugu esamību;

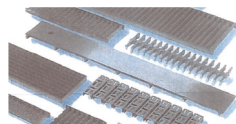
vi) norādi par faktiem, pierādījumiem un argumentiem, kas iesniegti minētā pamatojuma apstiprinājumam”.

Tiesvedības priekšvēsture

- 19 2003. gada 28. novembrī *ESS* saskaņā ar Regulu Nr. 6/2002 iesniedza *EUIPO* Kopienas dizainparauga reģistrācijas pieteikumu. Šajā reģistrācijas pieteikumā bija norādīts dizainparaugs, kas attēlots šādi:

- 20 Apstrīdētais dizainparaugs tika reģistrēts kā Kopienas dizainparaugs ar numuru 000107834-0025 un publicēts 2004. gada 9. marta *Bulletin des dessins ou modèles communautaires* [Kopienas Dizainparaugu Biļetenā] Nr. 19/2004. Atbilstoši šai reģistrācijai tas attēlo “dušas sifonu (*shower drain*)”.
- 21 2009. gada 31. martā apstrīdētā dizainparauga reģistrācija tika atjaunota. Šī atjaunošana tika publicēta 2009. gada 2. aprīļa *Bulletin des dessins ou modèles communautaires* Nr. 61/2009.
- 22 2009. gada 3. septembrī *I-Drain*, kuras tiesību pārņēmēja ir *Group Nivelles NV*, iesniedza pieteikumu apstrīdētā dizainparauga spēkā neesamības pasludināšanai [atzišanai] atbilstoši Regulas Nr. 6/2002 52. pantam. Pamatojot šo pieteikumu, tā izvirzīja šīs regulas 25. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzēto spēkā neesamības iemeslu [pamatu], proti, ka šis dizainparaugs neatbilst minētās regulas 4.–9. panta prasībām. Kā izriet no Regulas Nr. 6/2002 4. panta 1. punkta, šie [aizsardzības iegūšanas] nosacījumi tostarp attiecas uz konkrētā dizainparauga novitāti šīs regulas 5. panta izpratnē un individuālo raksturu minētās regulas 6. panta izpratnē, kas izvērtēti brīdī, kurā tas darīts pieejams sabiedrībai, kurš noteikts atbilstoši attiecīgās regulas 7. pantam.
- 23 Pamatojot savu pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu, *I-Drain* iesniedza arī divus uzņēmuma *Blücher* ražojumu katalogus (turpmāk tekstā – “*Blücher* katalogi”). *Blücher* katalogos tostarp bija ietverta šāda ilustrācija:

- 24 *EUIPO* Anulēšanas nodaļa ar 2010. gada 23. septembra lēmumu atzina apstrīdētā dizainparauga spēkā neesamību, tādējādi apmierinot pieteikumu tādā nozīmē, kādā to tai bija iesniegusi *I-Drain*.
- 25 *EUIPO* Anulēšanas nodaļa šī lēmuma 3. punktā norādīja, ka no *I-Drain* argumentiem skaidri izriet, ka tās pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu ir balstīts uz apgalvoto apstrīdētā Kopienas dizainparauga novitātes un individuālā rakstura neesamību. Minētā lēmuma 15. punktā *EUIPO* Anulēšanas nodaļa uzskatīja, ka šis dizainparaugs *stricto sensu* attēlo plāksni, tvertni un dušas sifonu un ka vienīgā šī

dizainparauga redzamā iezīme ir minētās plāksnes augšējā daļa. Tomēr saskaņā ar *EUIPO* Anulēšanas nodaļas lēmuma 19. punktu šī plāksne esot identiska šī sprieduma 23. punktā attēlotās ilustrācijas centrā esošajai plāksnei un apstrīdētajam dizainparaugam neesot novitātes salīdzinājumā ar šajā dokumentā attēloto dizainparaugu. Turklāt *EUIPO* Anulēšanas nodaļa sava lēmuma 20. punktā kā tādu, kam nav nozīmes, noraidīja *ESS* argumentu, saskaņā ar kuru šī sprieduma 23. punktā attēlotās ilustrācijas centrā esošā plāksne tiek izmantota vidē, kas atšķiras no tās, kurā ir paredzēts izmantot attiecīgo ražojumu, uz kuru attiecas apstrīdētais dizainparaugs, motivējot ar to, ka ražojuma, kurā ir iekļauts dizainparaugs, izmantošana nav tā veidola elements un līdz ar to atšķirībai nav ietekmes abu konfliktējošo dizainparaugu salīdzinājumā.

- 26 2010. gada 15. oktobrī *ESS* saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 55.–60. pantu iesniedza apelācijas sūdzību par *EUIPO* Anulēšanas nodaļas lēmumu.
- 27 *EUIPO* Apelācijas trešā padome ar apstrīdēto lēmumu atcēla *EUIPO* Anulēšanas nodaļas 2010. gada 23. septembra lēmumu. Būtībā tā apstrīdētā lēmuma 31.–33. punktā, pretēji *EUIPO* Anulēšanas nodaļai, uzskatīja, ka apstrīdētajam Kopienas dizainparaugam piemīt novitāte Regulas Nr. 6/2002 5. panta izpratnē, jo tas nav identisks šī sprieduma 23. punktā atveidotās ilustrācijas centrā esošajai plāksnei, bet salīdzinājumā ar šo plāksni demonstrē atšķirības, kuras nav ne “minimālas”, ne “objektīvi grūti novērtējamas” un kuras līdz ar to nevar tikt uzskatītas par nenozīmīgām. Tā nodeva lietu atpakaļ *EUIPO* Anulēšanas nodaļai, lai tā “izskatītu pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu, kas balstīts uz Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta b) apakšpunktu, aplūkotu kopsakarā ar [4. panta 1. punktu un 6. pantu]”.

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

- 28 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2013. gada 7. janvārī, *Group Nivelles* cēla prasību par apstrīdētā lēmuma atcelšanu.
- 29 Savā atbildes rakstā, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2013. gada 15. jūlijā, *ESS* kā persona, kas iestājusies lietā, lūdza atcelt apstrīdēto lēmumu attiecībā uz jautājumu, kas nav norādīts prasības pieteikumā.
- 30 Savas prasības pamatojumam *Group Nivelles* izvirzīja vienu vienīgu pamatu saistībā ar kļūdu, kuru pieļāvusi *EUIPO* Apelācijas trešā padome, salīdzinot apstrīdēto dizainparaugu ar agrākajiem dizainparaugiem, kuri bija norādīti, pamatojot pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu. Tās ieskatā šīs kļūdas rezultātā *EUIPO* Apelācijas trešā padome izdarīja kļūdainu secinājumu, saskaņā ar kuru apstrīdētais dizainparaugs ir jauns Regulas Nr. 6/2002 5. panta izpratnē.
- 31 Saistībā ar savu prasījumu par apstrīdētā lēmuma atcelšanu cita iemesla, nevis *Group Nivelles* norādīto iemeslu dēļ *ESS* uzsver, ka *EUIPO* Apelācijas trešā padome, šī lēmuma 31. punktā secinot, ka šī sprieduma 23. punktā atveidotajā ilustrācijā ir attēlots ļoti vienkāršs taisnstūra formas dušas sifons, ko veido pārklājuma plāksne, kurā ierīkots caurums, ir pārkāpusi būtiskus procesuālos noteikumus. *ESS* ieskatā šāds secinājums ir pretrunā lietas dalībnieku apgalvojumiem procesā *EUIPO* un tam nav norādīts pamatojums, un tas padara apstrīdēto lēmumu par nepietiekami saprotamu.
- 32 Ar pārsūdzēto spriedumu Vispārējā tiesa apmierināja gan *Group Nivelles* vienīgo pamatu, gan *ESS* pakārtoto pamatu un līdz ar to atcēla apstrīdēto lēmumu. Turpretī Vispārējā tiesa noraidīja *Group Nivelles* izvirzīto prasījumu par šī lēmuma grozīšanu.

Lietas dalībnieku prasījumi un tiesvedība Tiesā

- 33 Savā apelācijas sūdzībā lietā C-361/15 P *ESS* lūdz Tiesu:
- daļēji atcelt pārsūdzēto spriedumu, un
  - piespriest lietas dalībniekam, kuram spriedums būs nelabvēlīgs, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 34 Savā atbildes rakstā lietā C-361/15 P *EUIPO* lūdz Tiesu:
- noraidīt apelācijas sūdzību, un
  - piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzināt tam radušos tiesāšanās izdevumus.
- 35 Savā atbildes rakstā lietā C-361/15 P *Group Nivelles* lūdz Tiesu:
- noraidīt apelācijas sūdzību, un
  - piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzināt tai radušos tiesāšanās izdevumus.
- 36 Savā apelācijas sūdzībā lietā C-405/15 P *EUIPO* lūdz Tiesu:
- atcelt pārsūdzēto spriedumu, un
  - piespriest *Group Nivelles* un *ESS* atlīdzināt tam radušos tiesāšanās izdevumus.
- 37 Atbildes rakstā lietā C-405/15 P *ESS* lūdz Tiesu:
- apmierināt apelācijas sūdzību daļā attiecībā uz *EUIPO* diviem pirmajiem pamatiem un piespriest *Group Nivelles* atlīdzināt *EUIPO* radušos tiesāšanās izdevumus, un
  - noraidīt apelācijas sūdzību daļā attiecībā uz *EUIPO* trešo pamatu, un piespriest tam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas *ESS* radušies saistībā ar šo pamatu.
- 38 Savā apelācijas sūdzībā lietā C-405/15 P *Group Nivelles* lūdz Tiesu:
- noraidīt apelācijas sūdzību, un
  - piespriest *EUIPO* atlīdzināt tai radušos tiesāšanās izdevumus.
- 39 Savā iestāšanās rakstā lietā C-405/15 P Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste lūdz Tiesu:
- atcelt pārsūdzēto spriedumu, un
  - piespriest tai segt savus tiesāšanās izdevumus.
- 40 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2016. gada 8. jūnija rīkojumu lietas C-361/15 P un C-405/15 P tika apvienotas mutvārdu procesam un sprieduma taisīšanai.

Par apelācijas sūdzību

Par EUIPO pirmo un otro pamatu – Regulas Nr. 6/2002 63. panta 1. punkta un 25. panta 1. punkta b) apakšpunkta, aplūkota kopsakarā ar šīs regulas 5. pantu, pārkāpumu

41 Ņemot vērā EUIPO pirmā un otrā pamata saistību, tie ir jāizvērtē kopā.

Lietas dalībnieku argumenti

42 Pirmkārt, EUIPO apgalvo, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 74. un 79. punktā ir pārkāpusi Regulas Nr. 6/2002 63. panta 1. punktu, konkrēti – principus, saskaņā ar kuriem procesā saistībā ar reģistrēta Kopienas dizainparauga spēka neesamības atzīšanu ir nosakāms pierādīšanas pienākums un pierādījumu iegūšana, pieprasot, lai EUIPO atveido agrāko dizainparaugu, balstoties uz dažādiem izsvilkumiem no katalogiem, kuri pievienoti spēkā neesamības atzīšanas pieteikumam.

43 Šis 63. panta 1. punkts esot balstīts uz skaidru EUIPO un spēkā neesamības atzīšanas pieteikuma iesniedzēja attiecīgo lomu sadali spēkā neesamības atzīšanas procesos, pamatojoties uz Regulas Nr. 6/2002 5. un 6. pantu, ko turklāt apstiprina Regulas Nr. 2245/2002 28. panta 1. punkta b) apakšpunkta v) un vi) punkts.

44 Spēkā neesamības atzīšanas pieteikuma iesniedzējam esot precīzi jāidentificē agrākie dizainparaugi, kuriem ir nozīme lietā, iesniedzot šo dizainparaugu attēlus un to esamības pierādījumus. Turklāt tam ir jāiesniedz pierādījums par šo agrāko dizainparaugu nodošanu atklātībai (darīšanu pieejamu sabiedrībai) Regulas Nr. 6/2002 7. panta izpratnē. Šajā ziņā spēkā neesamības atzīšanas pieteikumu EUIPO varot izskatīt, balstoties tikai uz spēkā neesamības atzīšanas pieteikuma iesniedzēja sniegtajiem faktiem, pierādījumiem, argumentiem un apsvērumiem, un tam neesot pilnvaru aizstāt spēkā neesamības atzīšanas pieteikuma iesniedzēju attiecībā uz pierādījumu iegūšanu, ne arī censties atrast, kuram no iesniegtajos dokumentos attēlotajiem agrākajiem dizainparaugiem varētu būt nozīme lietā.

45 Proti, EUIPO uzskata, ka Vispārējā tiesa, pārsūdzētā sprieduma 74. un 84. punktā uzskatot, ka tas nav korekti identificējis agrāko dizainparaugu, uz kuru veikta atsauce, un ka šo dizainparaugu veido šķidrumu novadīšanas ierīce kopumā, kuru piedāvā uzņēmums *Blücher* un uz kuru veikta atsauce, pamatojot spēkā neesamības atzīšanas pieteikumu, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.

46 EUIPO ieskatā no spēkā neesamības atzīšanas procesa, kā arī *Group Nivelles* apsvērumiem tiesvedībā Vispārējā tiesā izriet, ka šī sabiedrība, atsaucoties uz agrāko dizainparaugu, nav atsaukusies uz šķidrumu novadīšanas ierīci kopumā, bet vienīgi uz pārklājuma plāksni, kuru gan uzņēmums *Blücher*, gan citi uzņēmumi nodevuši atklātībai. *Group Nivelles* vienīgi tad, kad prasības pieteikums jau bija iesniegts Vispārējā tiesā, proti, novēloti, esot minējusi šķidrumu novadīšanas ierīci kopumā.

47 Tādējādi Vispārējā tiesa, pārsūdzētā sprieduma 79. punktā nosakot EUIPO pienākumu salīdzināt apstrīdēto dizainparaugu ar uzņēmuma *Blücher* piedāvāto šķidrumu novadīšanas ierīci kopumā, pati pēc savas ierosmes esot centusies atrast *Group Nivelles* preču katalogos agrākās tiesības, kuras tā uzskatīja par visatbilstošākajām, šādi pārkāpjot Regulas Nr. 6/2002 63. panta 1. punktu.

48 Otrkārt, EUIPO apgalvo, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 77.–78. punktā ir pārkāpusi Regulas Nr. 6/2002 5. pantā paredzētos noteikumus, saskaņā ar kuriem ir veicams Kopienas dizainparauga novitātes vērtējums, nosakot EUIPO pienākumu kombinēt dažādās apgalvotā agrākā dizainparauga sastāvdaļas gadījumā, kad tās darītas pieejamas sabiedrībai atsevišķi.

49 Tiesa savā 2014. gada 19. jūnija spriedumā *Karen Millen Fashions* (C-345/13, EU:C:2014:2013, 26. punkts) jau esot nospriedusi, ka saistībā ar dizainparauga individuālā rakstura vērtējumu Regulas Nr. 6/2002 6. panta izpratnē dizainparaugs var tikt salīdzināts nevis ar agrāku dizainparaugu specifisku

elementu vai daļu kombināciju, bet ar individualizētiem un konkrēti noteiktiem agrākiem dizainparaugiem. Šāds vērtējums esot jāpiemēro arī attiecībā uz dizainparauga novitātes pārbaudi šīs regulas 5. panta izpratnē.

- 50 Šo secinājumu nemainot apstākļi, ka dizainparauga dažādās sastāvdaļas, kas atsevišķi nodotas atklātībai, ir paredzēts izmantot kopā. Šo dažādo sastāvdaļu kombinācija varot veidot varbūtējo veidolu, kas tomēr ir hipotētisks vai, katrā ziņā, pakļauts būtiskām neprecizitātēm, un tas esot šķērslis Regulas Nr. 6/2002 5. pantā paredzētajam novitātes salīdzinošajam vērtējumam. *EUIPO* uzskata, ka šajā lietā nevar pietiekami precīzi noteikt agrākā dizainparauga dažādās iezīmes un, lai izveidotu dažādo sastāvdaļu, ko paredzēts izmantot kopā, kombināciju, esot nepieciešamas konstruēšanas darbības, un tas būšot hipotētisks salikums.
- 51 *EUIPO* piebilst, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 68. un 76. punktā ir noraidījusi šos argumentus, motivējot ar to, ka tie ir balstīti uz premisu, saskaņā ar kuru lietas dalībnieki nav iesnieguši nevienu attēlu, kurā būtu kombinēta pārklājuma plāksne un [šķidrums] novadīšanas tvertne, premisu, kas Vispārējās tiesas ieskatā ir kļūdaina. Tomēr *EUIPO* uzskata, ka šis Vispārējās tiesas apgalvojums ir balstīts uz faktu sagrozīšanu, ko apstiprinot to ilustrāciju salīdzinājums, uz kurām Vispārējā tiesa atsaukusies pārsūdzētajā spriedumā.
- 52 *ESS* pievienojas *EUIPO* izvirzītajiem argumentiem un uzskata, ka pirmais un otras pamats ir pamatoti.
- 53 Turpretim *Group Nivelles* apstrīd *EUIPO* argumentāciju un tāpēc ierosina Tiesai noraidīt pirmo un otro pamatu kā nepamatotus.

Tiesas vērtējums

- 54 Saistībā ar savu pirmo un otro pamatu *EUIPO* būtībā apstrīd Vispārējās tiesas vērtējumu, kas veikts pārsūdzētā sprieduma 77.–79. un 84. punktā.
- 55 *EUIPO* apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi, pirmkārt, Regulas Nr. 6/2002 63. panta 1. punktu, konkrēti, principus, saskaņā ar kuriem ir nosakāms pierādīšanas pienākums un pierādījumu iegūšana saistībā ar reģistrēta dizainparauga spēkā neesamības atzīšanas pieteikumu. Otrkārt, tas uzskata, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi šīs regulas 5. pantu, it īpaši noteikumus, saskaņā ar kuriem ir veicams Kopienas dizainparauga novitātes vērtējums, pieprasot, lai *EUIPO* nolūkā iegūt pilnīgu agrākā dizainparauga veidolu kombinētu dažādus viena vai vairāku dizainparaugu elementus, kuri atsevišķi darīti pieejami sabiedrībai dažādos izvilumos no katalogiem, kas pievienoti spēkā neesamības atzīšanas pieteikumam.
- 56 Attiecībā uz pierādījumu iegūšanu ir jāatgādina, ka Regulas Nr. 6/2002 63. panta 1. punkta pirmajā teikumā ir paredzēts, ka, izskatot jautājumu *EUIPO*, tas pēc sava ierosmes pārbauda faktus. Tomēr šīs normas otrajā teikumā ir precizēts, ka prāvās, kas saistītas ar spēkā neesamības atzīšanu, *EUIPO* pārbauda tikai pušu iesniegtos faktus, pierādījumus un argumentus un izskata tikai pušu iesniegtās prasības.
- 57 Izskatāmajā lietā no šī sprieduma 22. punkta izriet, ka *Group Nivelles* atbilstoši Regulas Nr. 6/2002 52. pantam iesniedza apstrīdētā dizainparauga spēkā neesamības atzīšanas pieteikumu, izvirzot šīs regulas 25. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzēto spēkā neesamības pamatu.
- 58 Tomēr, pirmkārt, saskaņā ar Regulas Nr. 2245/2002 28. panta 1. punkta b) apakšpunkta v) punktu, ja pieteikums par reģistrēta Kopienas dizainparauga spēkā neesamības atzīšanu ir balstīts uz faktu, ka šis dizainparaugs neatbilst Regulas Nr. 6/2002 5. vai 6. pantā noteiktajām prasībām, pieteikumā par spēkā

neesamības atzīšanu ir jāietver norāde uz agrākiem dizainparaugiem un to agrāko dizainparaugu attēli, kuri varētu būt šķērslis reģistrētā Kopienas dizainparauga individuālā rakstura un novitātes atzīšanai, kā arī dokumenti, kas pierāda šo agrāko dizainparaugu esamību.

- 59 Otrkārt, saistībā ar spēkā neesamības atzīšanas pieteikumu, kas balstīts uz Regulas Nr. 6/2002 25. pantu, no šīs regulas 52. panta 1. un 2. punkta, kā arī 53. panta 1. un 2. punkta izriet, ka nevis *EUIPO* vai Vispārējai tiesai, bet gan pieteikuma iesniedzējam ir jāizvirza minētās regulas 25. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētais spēkā neesamības pamats un viņam ir jāiesniedz tādi elementi, ar kuriem var pierādīt šī pamata esamību (pēc analogijas skat. rīkojumu, 2014. gada 17. jūlijs, *Kastenholz/ITSB*, C-435/13 P, nav publicēts, EU:C:2014:2124, 55. punkts).
- 60 Attiecīgi tad, kad pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzējs izvirza Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzēto spēka neesamības pamatu, viņam ir jāiesniedz elementi, ar kuriem var pierādīt, ka apstrīdētais dizainparaugs neatbilst šīs regulas 4.–9. pantā noteiktajām prasībām.
- 61 Turklāt attiecībā uz apgalvojumu par Regulas Nr. 6/2002 5. panta pārkāpumu ir jāpiebilst, ka šajā normā ietvertā prasība par to, ka dizainparaugu uzskata par jaunu, ja “sabiedrībai nav darīts pieejams identisks dizainparaugs”, nozīmē, ka dizainparauga novitātes vērtējums ir jāveic salīdzinājumā ar vienu vai vairākiem precīziem, konkrētiem un identificētiem dizainparaugiem no visiem tiem dizainparaugiem, kuri agrāk darīti pieejami sabiedrībai (attiecībā uz Regulas Nr. 6/2002 6. pantu pēc analogijas skat. spriedumu, 2014. gada 19. jūnijs, *Karen Millen Fashions*, C-345/13, EU:C:2014:2013, 25. punkts).
- 62 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar šīs regulas 3. panta a) punktu “dizainparaugs” ir definēts kā “visa ražojuma vai tā daļas izskats [veidols], kas radies no paša ražojuma un/vai tā rotājumu iezīmēm, jo īpaši linijām, kontūrām, krāsām, formas, virsmas struktūras un/vai materiāla”. No tā izriet, ka ar Regulu Nr. 6/2002 paredzētajā sistēmā veidols ir dizainparauga izšķirošais elements.
- 63 Attiecīgi tas, ka ir redzama dizainparauga iezīme, ir šīs aizsardzības nepieciešamais nosacījums. Regulas Nr. 6/2002 preambulas 12. apsvērumā ir norādīts, ka aizsardzība nebūtu jāattiecina uz tām sastāvdaļām, kas nav redzamas, ražojumu lietojot, vai uz tām sastāvdaļu iezīmēm, kas nav redzamas, sastāvdaļu montējot, un ka tādēļ šīs iezīmes nebūtu jāņem vērā, novērtējot, vai citas šī dizainparauga iezīmes atbilst aizsardzības iegūšanas nosacījumiem.
- 64 No iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem izriet – kā ģenerāladvokāts būtībā to ir norādījis savu secinājumu 147. un 149. punktā –, ka ir būtiski, lai *EUIPO* instanču rīcībā būtu agrākā dizainparauga attēls, kas ļauj uztvert ražojuma, kurā dizainparaugs ir iekļauts, veidolu un precīzi un konkrēti identificēt agrāko dizainparaugu, lai atbilstoši Regulas Nr. 6/2002 5.–7. pantam veiktu apstrīdētā dizainparauga novitātes un individuālā rakstura vērtējumu un attiecīgo dizainparaugu salīdzinājumu, ko ietver šis vērtējums. Lai izvērtētu, vai apstrīdētajam dizainparaugam tiešām nepiemīt novitāte vai individuāls raksturs, ir jāiegūst precīzs un konkrēts agrākā dizainparauga attēls.
- 65 No tā, ņemot vērā arī šī sprieduma 58.–64. punktā izklāstītos apsvērumus, izriet, ka lietas dalībniekam, kas iesniedzis spēkā neesamības atzīšanas pieteikumu, ir jāsniedz *EUIPO* nepieciešamās norādes, it īpaši apgalvotā agrākā dizainparauga precīza un pilnīga identifikācija un attēls, lai pierādītu, ka apstrīdētais dizainparaugs tiesiski nevar tikt reģistrēts.
- 66 Šajās lietās konkrēti no pārsūdzētā sprieduma 64., 65. un 79. punkta izriet – un šajā ziņā izskatāmo apelācijas sūdzību ietvaros netiek apgalvota faktu sagrozīšana –, ka *Group Nivelles* savā pieteikumā par spēkā neesamības atzīšanu nav iesniegusi *EUIPO* instancēm pilnīgu apgalvotā agrākā dizainparauga attēlu.

- 67 Tomēr pārsūdzētā sprieduma 79. punktā Vispārējā tiesa apstiprināja, ka, tā kā no *Blücher* katalogiem skaidri izrietēja, ka šī sprieduma 23. punktā attēlotās ilustrācijas centrā esošo pārklājuma plāksni ir paredzēts kombinēt ar uzņēmuma *Blücher* piedāvātajām tvertnēm un sifoniem, kuri arī ietverti šajos katalogos, lai izveidotu pilnīgu šķidrumu novadišanas ierīci, *EUIPO*, lai vērtētu apstrīdētā dizainparauga novitāti, tas it īpaši bija jāsalīdzina ar šķidrumu noteku, kuru veido attiecīgā pārklājuma plāksne, kombinēta ar citiem uzņēmuma *Blücher* piedāvātajiem šķidrumu novadišanas elementiem.
- 68 Šādi Vispārējā tiesa uzlika *EUIPO* pienākumu attiecīgo dizainparaugu salīdzinājumā, kas šim birojam ir jāveic, vērtējot apstrīdētā dizainparauga novitāti Regulas Nr. 6/2002 5. panta izpratnē, kombinēt viena vai vairāku apstrīdēto dizainparaugu dažādos elementus, lai iegūtu pilnīgu šī dizainparauga veidolu, lai gan spēkā neesamības atzīšanas pieteikuma iesniedzējs nebija pilnībā atveidojis šo minēto dizainparaugu.
- 69 Tomēr *EUIPO* nevar tikt pieprasīts, lai tas tostarp apstrīdētā dizainparauga novitātes vērtējuma ietvaros veiktu agrākā dizainparauga dažādo elementu kombināciju, jo spēkā neesamības atzīšanas pieteikuma iesniedzējam ir jāiesniedz pilnīgs šī agrākā dizainparauga attēls. Turklāt, kā to norādījis ģenerāladvokāts savu secinājumu 152. punktā, jebkura eventuālā kombinācija ietvertu nepilnības, jo tā noteikti ietvertu neprecizitātes.
- 70 Šādos apstākļos, kā to pamatoti apgalvo *EUIPO* un pretēji tam, ko Vispārējā tiesa ir nospriedusi pārsūdzētā sprieduma 78. punktā, apstāklim, ka apstrīdētais dizainparaugs pastāv vienīgi kā tādu dizainparaugu, kas sabiedrībai jau darīti zināmi, kombinācija, attiecībā uz kuriem jau ir norādīts, ka tos ir paredzēts izmantot kopā, nevar būt nozīme, lai vērtētu novitāti Regulas Nr. 6/2002 5. panta izpratnē, ja nav norādīts apgalvotais agrākais dizainparaugs un iesniegts pilnīgs tā attēls.
- 71 Šajā ziņā ir jāpiebilst, ka apstākļi, kuru Vispārējā tiesa norādījusi pārsūdzētā sprieduma 68. punktā, ka *ESS*, proti, persona, kas iestājusies lietā tiesvedībā Vispārējā tiesā, ir iesniegusi citus izviljumus no uzņēmuma *Blücher* kataloga, nevis tos, kurus *Group Nivelles* iesniedza savā pieteikumā par spēkā neesamības atzīšanu un kuros ir iekļauts tādas pārklājuma plāksnes attēls, kāda ir šī sprieduma 23. punktā atveidotās ilustrācijas centrā un kura ir novietota uz tvertnes, zem kuras atrodas notekas sifons, nevar kompensēt precīzas norādes uz agrāko dizainparaugu, uz kuru atsaucas *Group Nivelles*, un precīza tā attēla neesamību. Lai gan *EUIPO* varēja ņemt vērā šo apstākli, lai, pamatojoties uz Regulas Nr. 6/2002 65. panta 1. punktu, nolemtu izmantot pierādījumu sniegšanas vai iegūšanas līdzekļus, tam turpretim nebija jākombinē dažādi viena vai vairāku dizainparaugu elementi, kuri atsevišķi darīti pieejami sabiedrībai dažādos izviljumos no katalogiem, kas pievienoti spēkā neesamības atzīšanas pieteikumam, lai iegūtu pilnīgu agrākā dizainparauga, uz kuru tiek veikta atsaucē, attēlu. Nevērtējot *EUIPO* argumentu, saskaņā ar kuru pārsūdzētā sprieduma 68. un 76. punktā esot pieļauta fakta sagrozīšana, pietiek konstatēt, ka Vispārējā tiesa šajā spriedumā nekādi neapstiprina, ka *ESS* iesniegtais attēls veido pilnīgu tieši tā agrākā dizainparauga, par kuru *Group Nivelles* apgalvo, ka tas ir agrāks, attēlu.
- 72 No iepriekš izklāstītā izriet, ka Vispārējā tiesa, pārsūdzētā sprieduma 77.–79. un 84. punktā pieprasot *EUIPO*, lai tas, vērtējot apstrīdētā dizainparauga novitāti, kombinētu viena vai vairāku agrāko dizainparaugu dažādos elementus, kuri iekļauti spēkā neesamības atzīšanas pieteikumam pievienotajos dažādajos izviljumos no *Blücher* katalogiem, lai gan spēkā neesamības atzīšanas pieteikuma iesniedzējs nebija pilnībā attēlojis dizainparaugu, uz kura agrākajām tiesībām viņš atsaucas, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.
- 73 Tomēr no Tiesas judikatūras izriet, ka Vispārējās tiesas pieļauta kļūda tiesību piemērošanā nevar izraisīt pārsūdzētā sprieduma spēkā neesamību, ja tā rezolutīvā daļa izrādās esam pamatota citu tiesisku apsvērumu dēļ (skat. spriedumus, 2013. gada 18. jūlijs, *FIFA/Komisija*, C-204/11 P, EU:C:2013:477, 43. punkts, un 2017. gada 11. maijs, *Dyson/Komisija*, C-44/16 P, EU:C:2017:357, 55. punkts).

- 74 Šajā ziņā ir jānorāda, ka pārsūdzētā sprieduma rezolutīvā daļa, ar kuru atcelts apstrīdētais lēmums, ir pamatota. It īpaši no pārsūdzētā sprieduma 67. punkta izriet, ka dizainparaugs, uz kura agrākajām tiesībām *Group Nivelles* atsaucās procesā *EUIPO*, ir pilnīga šķidrumu novadišanas ierīce, ko piedāvā uzņēmums *Blücher*. Tā kā *EUIPO* neapgalvo nekādu faktu sagrozišanu šajā ziņā, nebūtu atbalstāms tā arguments, saskaņā ar kuru *Group Nivelles* pirmoreiz esot atsaukusies uz šādu pilnīgu ierīci prasības pieteikuma Vispārējā tiesā stadijā.
- 75 Tomēr, kā tas ir atgādināts šī sprieduma 70. punktā, no pārsūdzētā sprieduma 64., 65. un 79. punkta izriet, ka *Group Nivelles* savā spēkā neesamības atzīšanas pieteikumā, kas iesniegts *EUIPO* instancēs, nav sniegusi pilnīgu minētā dizainparauga attēlu.
- 76 Neraugoties uz to, *EUIPO* Apelācijas trešā padome apstrīdētajā lēmumā veica apstrīdētā dizainparauga novitātes vērtējumu, salīdzinot to ar pārklājuma plāksni, kuras [attēlu] *Group Nivelles* iesniedza, pamatojot savu spēkā neesamības atzīšanas pieteikumu, un kura atrodas šī sprieduma 23. punktā attēlotās ilustrācijas centrā. Šī pārklājuma plāksne neveidoja dizainparaugu, uz kura agrākajām tiesībām atsaucās *Group Nivelles*. No tā izriet, ka *EUIPO* Apelācijas trešā padome, apstrīdētā lēmuma 31. punktā apstiprinot, ka “agrāko dizainparaugu (D1) veido ļoti vienkāršs un taisnstūra formas dušas sifons, kas sastāv no pārklājuma plāksnes, kurā ir caurums”, ir pamatojusi savu lēmumu ar neprecīziem argumentiem, un ar to pietiek, lai pamatotu Vispārējās tiesas lēmumu atcelt šo lēmumu.
- 77 No iepriekš izklāstītā izriet, ka Vispārējās tiesas pieļautā kļūda tiesību piemērošanā, kas konstatēta šā sprieduma 72. punktā, nav tāda, kas varētu izraisīt pārsūdzētā sprieduma spēkā neesamību, jo tā rezolutīvā daļa, ar kuru atcelts apstrīdētais lēmums, izrādās esam pamatota ar citiem tiesību argumentiem. Līdz ar to *EUIPO* pirmais un otrais pamats ir jānoraida kā neiedarbīgi.

Par ESS pirmo pamatu – pārsūdzētā sprieduma 115.–123. punktā pieļauto Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta b) apakšpunkta, aplūkota kopsakarā ar šīs regulas 5. pantu un 7. panta 1. punktu, kā arī minētās regulas 10. un 19. panta un 36. panta 6. punkta pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 78 Saistībā ar savu pirmo pamatu *ESS* vispirms apgalvo, ka Vispārējā tiesa, uzskatot, pirmkārt, ka agrākajam dizainparaugam, kas ir iekļauts vai izmantots ražojumā, kurš nav tas ražojums, uz kuru attiecas jaunāks dizainparaugs, principā ir nozīme šī jaunākā dizainparauga novitātes vērtējumā atbilstoši Regulas Nr. 6/2002 5. pantam un, otrkārt, ka ar iepriekš minētā panta formulējumu ir izslēgts, ka dizainparaugs varētu tikt uzskatīts par jaunu, ja agrāk sabiedrībai ir darīts pieejams identisks dizainparaugs neatkarīgi no ražojuma, kurā bija paredzēts iekļaut vai izmantot šo agrāko dizainparaugu, esot pārkāpusi minētās regulas 25. panta 1. punkta b) apakšpunktu, aplūkotu kopsakarā ar šīs regulas 7. panta 1. punktu.
- 79 *ESS* uzskata, ka – pretēji tam, ko Vispārējā tiesa ir norādījusi pārsūdzētā sprieduma 119. punktā, – minētā 7. panta noteikumi attiecas vienīgi uz tādu ražojumu novitāti un individuālo raksturu, kuri ietilpst vienā un tajā pašā nozarē vai kuriem ir viens un tas pats raksturs, un kuri ir paredzēti vienai un tai pašai izmantošanai.
- 80 *ESS* uzskata, ka ne Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 13. oktobra Direktīvas 98/71/EK par dizainparaugu tiesisko aizsardzību (OV 1998, L 289, 28. lpp.), ne Regulas Nr. 6/2002 sagatavošanas dokumenti neļauj secināt, ka hipotēzei, kurā aplūkots dizainparaugs, kas var tikt izmantots dažādos ražojumos, kuriem katram ir atšķirīga lietderīgā funkcija, būtu bijusi nozīme šīs regulas sagatavošanā. Tādējādi Vispārējā tiesa, pārsūdzētā sprieduma 122. punktā apstiprinot, ka “attiecīgā nozare” Regulas Nr. 6/2002 7. panta 1. punkta izpratnē nav tikai tā, kas ir saistīta ar ražojumu, kurā ir paredzēts

iekļaut vai izmantot apstrīdēto dizainparaugu, ir pieļāvusi kļūdu. Šādā gadījumā minētais dizainparaugs varētu aptvert visas nozares, kurās tas var tikt izmantots, pat tās, kurām nav nekādas saiknes ar nozari, kurā puse, kas atsaucas uz aizsardzību, pamatojoties uz dizainparaugu, vēlas to izmantot.

- 81 *ESS* norāda, ka, lai nozari varētu uzskatīt par “attiecīgo nozari”, ir jābūt saiknei starp dizainparaugu un ražojumu vai ražojumiem, kuros attiecīgo dizainparaugu ir paredzēts izmantot, proti, saiknei, ko veido atbilstoši Regulas Nr. 6/2002 36. panta 2. punktam Kopienas dizainparauga reģistrēšanas pieteikumā norādītie ražojumi.
- 82 Jēdziena “attiecīgā nozare” plašās interpretācijas, ko sniedz Vispārējā tiesa, dēļ kategorija “to personu loks, kuras ir specializējušās”, uz kurām veikta atsauce Regulas Nr. 6/2002 7. panta 1. punktā, ietver personas, attiecībā uz kurām ir uzskatāms, ka tām ir zināma ne vien nozare, uz kuru attiecas ražojums, kurā ir paredzēts iekļaut vai izmantot apstrīdēto dizainparaugu, bet arī citas nozares, uz kurām attiecas ražojumi, kuros arī var tikt iekļauts vai izmantots dizainparaugs. Tomēr nebūtu reāli pieņemt, ka šīm personām būs tāda zināšanu pakāpe.
- 83 Turpinot – *ESS* uzskata, ka Vispārējā tiesa, pārsūdzētā sprieduma 115. un 116. punktā uzskatot, ka Kopienas dizainparaugs nevar tikt uzskatīts par jaunu Regulas Nr. 6/2002 5. panta 1. punkta izpratnē, ja pirms šajā normā precizētajiem datumiem sabiedrībai ir darīts pieejams identisks dizainparaugs, pat ja šo agrāko dizainparaugu bija paredzēts iekļaut vai izmantot citā ražojumā, nevis tajā vai tajos, kas atbilstoši minētās regulas 36. panta 2. punktam norādīti reģistrācijas pieteikumā, esot pārkāpusi Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta b) apakšpunktu, aplūkojot to kopsakarā ar šīs pašas regulas 5. pantu.
- 84 Visbeidzot *ESS* uzsver, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 115. un 116. punktā ir pārkāpusi Regulas Nr. 6/2002 10. un 19. pantu un 36. panta 6. punktu.
- 85 *ESS* uzskata, ka, lai izvērtētu, vai dizainparaugs rada atšķirīgu kopējo iespaidu Regulas Nr. 6/2002 6. panta un 10. panta 1. punkta izpratnē, par pamatu ir jāņem “informēta lietotāja” viedoklis. Tomēr informēta lietotāja zināšanas esot ierobežotas, un tas ietekmējot reģistrēta Kopienas dizainparauga individuālā rakstura un aizsardzības apjoma vērtējumu.
- 86 Šajā ziņā *ESS* norāda uz pretrunu starp vērtējumu, kas ietverts pārsūdzētā sprieduma 115. punktā, un vērtējumu, kas ietverts minētā sprieduma 132. punktā. Vispārējā tiesa šajā 132. punktā esot atzinusi, ka informēta lietotāja zināšanas esot ierobežotas un, ja informētam ražojuma lietotājam, ņemot vērā attiecīgā ražojuma, kurā dizainparaugs ir iekļauts vai izmantots, identificēšanu, nav zināms agrākais ražojums, kurā ir iekļauts vai izmantots agrākais dizainparaugs, šis agrākais dizainparaugs nevar radīt šķērslī vēlāka dizainparauga individuālā rakstura atzīšanai. Tomēr, pirmkārt, dizainparauga individuālais raksturs un aizsardzības apjoms esot vienas medaļas divas puses un, otrkārt, pat ja informētam lietotājam ir zināms agrākais ražojums, tas noteikti nenozīmējot, ka šādas zināšanas varētu tikt ņemtas vērā, vērtējot tāda dizainparauga individuālo raksturu, kuru atbilstoši Regulas Nr. 6/2002 36. panta 2. punktam ir paredzēts ietvert vai izmantot citā ražojumā.
- 87 *Group Nivelles* un *EUIPO* uzskata, ka *ESS* pirmais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Tiesas vērtējums

- 88 Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 115. un 123. punktā būtībā ir nospriedusi, ka ražojuma, kurā ir ietverts vai kurā tiek izmantots agrākais dizainparaugs, raksturam nav nozīmes, vērtējot apstrīdētā dizainparauga novitāti Regulas Nr. 6/2002 5. panta izpratnē. Vispārējā tiesa minētā sprieduma 122. punktā ir norādījusi, ka “attiecīgā nozare” Regulas Nr. 6/2002 7. panta 1. punkta izpratnē nav tikai tā, kas ir saistīta ar ražojumu, kurā ir paredzēts iekļaut vai izmantot apstrīdēto dizainparaugu.

- 89 No Regulas Nr. 6/2002 5. panta 1. punkta b) apakšpunkta izriet, ka reģistrēta Kopienas dizainparauga gadījumā dizainparaugs ir uzskatāms par jaunu, ja sabiedrībai nav darīts pieejams identisks dizainparaugs pirms datuma, kad ir aizpildīts reģistrācijas pieteikums attiecībā uz dizainparaugu, kura aizsardzība tiek pieprasīta, vai, ja tiek attiecināta prioritāte, pirms prioritātes datuma.
- 90 Šīs normas formulējums nepadara dizainparauga novitāti atkarīgu no ražojumiem, kuros to var iekļaut vai izmantot.
- 91 Tāpat ir jāatgādina, ka atbilstoši Regulas Nr. 6/2002 10. panta 1. punktam Kopienas dizainparaugam piešķirtā aizsardzība attiecas uz “visiem dizainparaugiem”, kas informētam lietotājam neatstāj atšķirīgu kopējo iespaidu.
- 92 Tādējādi ir jānorāda, ka, ja būtu jāatbalsta *ESS* nostāja, saskaņā ar kuru dizainparauga aizsardzība ir atkarīga no tā ražojuma rakstura, kurā šis dizainparaugs ir iekļauts vai izmantots, šāda aizsardzība ierobežoti attiektos tikai uz dizainparaugiem, kas saistīti ar konkrētu nozari. Tāpēc šāda nostāja nevar tikt atbalstīta.
- 93 Turklāt, kā Vispārējā tiesa pamatoti ir nospriedusi pārsūdzētā sprieduma 115. punktā, gan no Regulas Nr. 6/2002 36. panta 6. punkta, gan 19. panta 1. punkta izriet, ka reģistrēts Kopienas dizainparaugs piešķir tā īpašniekam ekskluzīvas tiesības izmantot attiecīgo dizainparaugu visa veida ražojumos, ne tikai reģistrācijas pieteikumā norādītajā ražojumā.
- 94 Atbilstoši minētā 36. panta 6. punktam informācija, kas tostarp paredzēta šī paša panta 2. punktā, neskar dizainparauga aizsardzības apjomu kā tādu. Līdz ar to šī informācija, kas ietver norādi par ražojumiem, kuros dizainparaugu ir paredzēts iekļaut vai izmantot, nevar ierobežot šī dizainparauga aizsardzību, kāda tā ir paredzēta, konkrēti, Regulas Nr. 6/2002 10. pantā.
- 95 Runājot par šīs regulas 19. panta 1. punktu, atsauce uz “ražojumu”, kurā dizainparaugs ir iekļauts vai izmantots, neļauj uzskatīt, ka Kopienas dizainparauga aizsardzības apjoms būtu ierobežoti attiecināms tikai uz ražojumu, kurā šis dizainparaugs ir iekļauts vai izmantots.
- 96 Šādos apstākļos Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 116. punktā pamatoti ir nospriedusi, ka, ņemot vērā Regulas Nr. 6/2002 10. un 19. panta, kā arī 36. panta interpretāciju, Kopienas dizainparaugs nevar tikt uzskatīts par jaunu šīs regulas 5. panta 1. punkta izpratnē, ja pirms šajā normā precizētajiem datumiem sabiedrībai ir darīts pieejams identisks dizainparaugs, pat ja šo agrāko dizainparaugu bija paredzēts iekļaut citā ražojumā vai izmantot šajā citā ražojumā. Tas, ka dizainparaugam piešķirtā aizsardzība nav ierobežoti attiecināma tikai uz ražojumiem, kuros to ir paredzēts iekļaut vai izmantot, noteikti nozīmē, ka dizainparauga novitātes vērtējums arī nedrīkst ierobežoti tikt attiecināts tikai uz šiem ražojumiem. Pretējā gadījumā, kā Vispārējā tiesa to ir norādījusi šajā pašā punktā, vēlāka Kopienas dizainparauga reģistrācija, kas būtu iegūta, neraugoties uz tādu agrāku identiska dizainparauga nodošanu atklātībai, kuru paredzēts iekļaut vai izmantot citā ražojumā, ļautu šīs vēlākās reģistrācijas īpašniekam aizliegt izmantot minēto dizainparaugu pat attiecībā uz ražojumu, kas agrāk nodots atklātībai, un tas būtu absurdi.
- 97 Pretēji tam, ko apgalvo *ESS*, šo interpretāciju neatspēko Regulas Nr. 6/2002 7. panta 1. punkts.
- 98 Atbilstoši šī 7. panta 1. punkta pirmajam teikumam, lai piemērotu Regulas Nr. 6/2002 5. un 6. pantu, uzskata, ka dizainparaugs ir darīts pieejams sabiedrībai, ja tas ir publicēts pēc reģistrācijas vai citādi vai izstādīts, izmantots tirdzniecībā vai citādi nodots atklātībai līdz šīs regulas 5. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā un 6. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētajam datumam, izņemot, ja par šiem notikumiem parastā uzņēmējdarbības gaitā praktiski nav varējis uzzināt to personu loks, kuras ir specializējušās attiecīgajā nozarē un darbojas Savienībā.

- 99 Tādējādi no Regulas Nr. 6/2002 7. panta 1. punkta pirmā teikuma izriet, ka šajā normā vienīgi [dizainparauga], nevis ražojuma, kurā šo dizainparaugu ir paredzēts iekļaut vai izmantot, nodošana atklātībai ir pakļauta faktiskajiem šīs nodošanas atklātībai noteikumiem.
- 100 Turklāt minētajā normā ir ietverts noteikums, saskaņā ar kuru tas, ka ir iestājies kāds no tajā uzskaitītajiem faktiem, veido dizainparauga nodošanu atklātībai, taču šim noteikumam ir paredzēts izņēmums, proti, kad parastā uzņēmējdarbības gaitā par faktiem, uz kuriem tiek veikta atsauce, lai apgalvotu, ka ir notikusi nodošana atklātībai, praktiski nav varējis uzzināt to Savienībā darbojošos personu loks, kuras ir specializējušās attiecīgajā nozarē. Tātad vārdi “to personu loks, kuras ir specializējušās attiecīgajā nozarē”, ir ietverti vienīgi izņēmuma formulējumā, un šī iemesla dēļ tie ir jāinterpretē šauri.
- 101 Lai noteiktu šī izņēmuma tvērumu, ir jāatsaucas – tieši tāpat, kā Vispārējā tiesa to darījusi pārsūdzētā sprieduma 120. punktā, – uz Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai par Kopienas dizainparaugiem (OV 1994, C 388, 9. lpp.), proti, šī atzinuma 3.1.4. punktā ietverto priekšlikumu, kas ir pārņemts Regulas Nr. 6/2002 7. pantā. Minētā atzinuma 3.1.2. punktā ir norādīts, ka šādi formulēta norma attiecībā uz Kopienas dizainparauga novitātes vērtējumu šķiet grūti piemērojama daudzās nozarēs, it īpaši tekstilražošanas nozarē. Šajā pašā punktā ir piebilsts, ka viltotu preču pārdevēji bieži iegūst apliecinājumus, kuros nepatiesi apgalvots, ka apstrīdētais dizainparaugs jau ir bijis radīts trešajās valstīs. Šī pašā atzinuma 3.1.3. punktā ir secināts, ka šādos apstākļos būtu jāparedz nodošana atklātībai to specializējušos personu lokam, kuras darbojas Savienībā, pirms atsauces datuma.
- 102 Tādējādi no Regulas Nr. 6/2002 sagatavošanas dokumentiem izriet, ka šīs regulas 7. panta 1. punktā ietvertais izņēmums attiecībā uz gadījumu, kad šajā normā uzskaitītie fakti nevar veidot nodošanu atklātībai, ir domāts, lai izslēgtu to, ka šādu nodošanu atklātībai var veidot grūti pārbaudāmi fakti, par kuriem apgalvots, ka tie ir iestājušies trešajās valstīs, nevis lai nošķirtu dažādas darbības nozares Savienības teritorijā un lai izslēgtu, ka nodošanu atklātībai var veidot tādi fakti attiecībā uz darbības nozari, par kuriem praktiski nav varējis uzzināt to personu loks, kuras ir specializējušās citā darbības nozarē Savienības teritorijā.
- 103 Tādējādi Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 122. punktā pamatoti ir uzskatījusi, ka “attiecīgā nozare” Regulas Nr. 6/2002 7. panta 1. punkta izpratnē nav tikai tā, kas ir saistīta ar ražojumu, kurā ir paredzēts iekļaut vai izmantot apstrīdēto dizainparaugu.
- 104 Tāpēc Vispārējā tiesa, nepieļaujot kļūdu tiesību piemērošanā, pārsūdzētā sprieduma 123. punktā nosprieda, ka agrākais dizainparaugs, kas iekļauts vai izmantots citā ražojumā, nevis tajā, uz kuru attiecas vēlākais dizainparaugs, principā ir piemērots šī vēlākā dizainparauga novitātes Regulas Nr. 6/2002 5. panta izpratnē vērtējuma mērķiem. No iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem izriet, kā to iepriekš minētajā punktā norādījusi Vispārējā tiesa, ka šis pants izslēdz to, ka dizainparaugs varētu tikt uzskatīts par jaunu, ja agrāk sabiedrībai ir darīts pieejams identisks dizainparaugs, neatkarīgi no tā, kāds ir ražojums, kurā šo agrāko dizainparaugu ir paredzēts iekļaut vai izmantot.
- 105 Līdz ar to *ESS* pirmais pamats ir jānoraida.

Par otro pamatu – Regulas Nr. 6/2002 61. panta pārkāpumu

- 106 Saistībā ar savu otro pamatu *ESS* uzskata, ka Vispārējā tiesa, pārsūdzētā sprieduma 137. punkta pēdējā teikumā apgalvojot, ka, “pretēji tam, ko, šķiet, prezumē persona, kas iestājusies lietā, tas[, ka pārklājuma plāksnes ir paredzētas rūpnieciskai izmantošanai,] [...] nenozīmē, ka [tās] nevar tikt izmantot[as] arī citās vietās, tostarp dušā, kurā [tām] parasti jāiztur mazāka slodze”, ir pārsniegusi tiesiskuma pārbaudes robežas, tādējādi pārkāpjot Regulas Nr. 6/2002 61. pantu.

- 107 *EUIPO* Apelācijas trešā padome neesot spriedusi ne par *Bliicher* katalogos ietvertajām noslogojuma klasēm vai to nozīmi, ne par to atbilstību dizainparauga novitātes vai individuālā rakstura vērtējumam. *ESS* piebilst, ka pārsūdzētā sprieduma 137. punkta pēdējam teikumam neesot bijis nozīmes, lai nonāktu pie tāda secinājuma, ko izdarījusi Vispārējā tiesa, kurš izriet no minētā sprieduma 138. punkta, kas sākas ar vārdu “tomēr”.
- 108 Šajā ziņā ir jānorāda, ka šis otrais pamats ir jānoraida kā neiedarbīgs. Pārsūdzētā sprieduma 138. punkts, kurā ietverts Vispārējās tiesas secinājums attiecībā uz kļūdu, ko pieļāvusi *EUIPO* Apelācijas trešā padome, sākas ar vārdu “tomēr”, kas norāda, ka pārsūdzētā sprieduma 137. punkta beigu daļā ietvertais vērtējums, kā *ESS* turklāt to pieļauj savos procesuālajos rakstos, ir papildinošs.
- 109 Tāpat ir jāuzsver, ka šis iepriekš minētais vērtējums nekādi nevar tikt uzskatīts par pamatu secinājumam, kuru Vispārējā tiesa izdarīja minētā sprieduma 138. un 139. punktā un saskaņā ar kuru *EUIPO* Apelācijas trešā padome, kvalificējot minētā sprieduma 23. punktā attēlotās ilustrācijas centrā esošo plāksni kā “dušas sifonu”, ir pieļāvusi kļūdu vērtējumā.
- 110 Attiecīgi *ESS* otrais apelācijas pamats ir jānoraida.

Par EUIPO trešo pamatu – Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta b) apakšpunkta, aplūkota kopsakarā ar šīs regulas 6. un 7. pantu, pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 111 Saistībā ar savu trešo pamatu *EUIPO* būtībā apgalvo, ka Vispārējā tiesa, pārsūdzētā sprieduma 131. un 132. punktā uzskatot, ka, vērtējot apstrīdētā dizainparauga individuālo raksturu Regulas Nr. 6/2002 6. panta izpratnē, ar salīdzināmajiem dizainparaugiem saistīto ražojumu raksturam ir ietekme uz iespēju, ka informētam lietotājam būs zināms agrākais dizainparaugs, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.
- 112 Vispirms *EUIPO* uzskata, ka tāpēc, ka agrākais dizainparaugs ir nodots atklātībai Regulas Nr. 6/2002 7. panta izpratnē, tas ir jāsalīdzina ar vēlāku dizainparaugu. Faktam, ka nodošanas atklātībai vērtējumam ir jāietver “to personu loks, kuras ir specializējušās attiecīgajā nozarē”, neesot nozīmes attiecībā uz šo secinājumu. *EUIPO* apgalvo, ka šajā 7. pantā esot iekļauta juridiskā fikcija, kas ļauj katru dizainparaugu, kurš “ir darīts pieejams sabiedrībai”, uzskatīt par zināmu gan attiecīgās nozares, uz ko attiecas agrākais dizainparaugs, profesionāļiem, gan tādu lietotāju lokam, kuri ir informēti par to ražojuma veidu, ar ko ir saistīts apstrīdētais dizainparaugs. Šādu konstatējumu apstiprinot minētā 7. panta 1. punktā izmantoto vārdu “ir darīts pieejams sabiedrībai” vispārīgums.
- 113 Atsaucei uz “to personu loku, kuras ir specializējušās attiecīgajā nozarē”, esot nozīme, vienīgi piemērojot atkāpi no noteikuma, saskaņā ar kuru ikviena darbība, ar kuru [dizainparaugs] tiek darīts pieejams sabiedrībai, veido tiesiskas sekas radošu nodošanu atklātībai. Tādējādi agrākā dizainparauga nodošana atklātībai neradot tiesiskas sekas, ja ir pierādīts, ka attiecīgās nozares profesionālim praktiski nav bijis nekādas iespējas piekļūt šai nodošanai atklātībai. Atsauce uz “to personu loku, kuras ir specializējušās attiecīgajā nozarē”, esot izmantojama, vienīgi lai uzsvērtu nodošanas atklātībai, kurai neesot atzītas nekādas tiesiskās sekas, izņēmuma raksturu.
- 114 Turpinot – Vispārējās tiesas piedāvātā pieeja nozīmējot pieprasīt spēkā neesamības atzīšanas pieteikuma iesniedzējam sniegt pierādījumu par divām nodošanām atklātībai – pirmo, kas attiecas uz “to personu loku, kuras ir specializējušās attiecīgajā nozarē”, un otro, kas attiecas uz standarta lietotāju loku, kuri izmanto ar apstrīdēto dizainparaugu saistīto ražojumu. Šāda prasība ietverot papildu nosacījumu, kas neizriet ne no Regulas Nr. 6/2002 7. panta 1. punkta formulējuma, ne jēgas. Faktiski *EUIPO* uzskata, ka spēkā neesamības atzīšanas pieteikuma iesniedzējam ir vienīgi jāpierāda, ka

dizainparaugs ir darīts pieejams sabiedrībai, nevis tas, ka profesionāļiem patiešām ir bijis zināms par šo nodošanu atklātībai vai ka informētu lietotāju lokam ir bijuši zināmi ar agrāko dizainparaugu saistītie ražojumi.

- 115 Visbeidzot *EUIPO* norāda, ka jēdziens “nodošana atklātīb[ai]” Regulas Nr. 6/2002 7. panta izpratnē ir jāinterpretē tāpat, kā tas tiek piemērots saistībā ar Regulas Nr. 6/2002 5. pantu attiecībā uz novitātes kritēriju vai šīs regulas 6. pantu attiecībā uz individuālo raksturu. Tam, ka 6. pantā minētajā vērtējumā tiek pieprasīts papildu pierādījums par to, ka ar apstrīdēto dizainparaugu saistītajai informētai sabiedrības daļai ir bijis zināms agrākais dizainparaugs, var būt tādas sekas, ka dizainparaugam tiek atzīts individuāls raksturs, pat ja tam nepiemīt novitāte, un tas nebūtu konsekvents iznākums.
- 116 Šādos apstākļos *EUIPO* norāda, ka Vispārējā tiesa izskatāmajā lietā nevar dot norādes *EUIPO* Apelācijas trešajai padomei, lai tā pārbauda, vai “dušas sifona” lietotājiem var būt zināma uzņēmuma *Bliicher* šķidrumu novadīšanas ierīce.
- 117 *Group Nivelles* lūdz noraidīt *EUIPO* trešo pamatu.
- 118 Apvienotā Karaliste, kas ir iestājusies lietā C-405/15 P *EUIPO* prasījumu atbalstam, uzskata *EUIPO* trešo pamatu par pamatotu.

Tiesas vērtējums

- 119 Attiecībā uz nozīmi, kāda, vērtējot dizainparauga individuālo raksturu Regulas Nr. 6/2002 6. panta izpratnē, ir tā ražojuma identificēšanai, kurā ir iekļauts vai izmantots šis dizainparaugs, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 129. punktā ir norādījusi, ka lietotājs, kurš jāņem vērā, ir ražojuma, kurā šis dizainparaugs ir iekļauts vai izmantots, lietotājs. Pārsūdzētā sprieduma 131. punktā Vispārējā tiesa secināja, ka nevar tikt izslēgts, ka ražojuma, kurā ir iekļauts vai izmantots konkrētais dizainparaugs, informētam lietotājam ir zināmi arī jau esošie dizainparaugi, kas saistīti ar citiem ražojumiem, pat ja automātiski nevar tikt prezumēta arī šādu zināšanu esamība.
- 120 Līdz ar to pārsūdzētā sprieduma 132. punktā Vispārējā tiesa nosprieda, ka šī vērtējuma mērķiem ir nozīmīgi noteikt ražojumu, kurā ir iekļauts vai izmantots agrākais dizainparaugs, uz kuru veikta atsauce, apstrīdot vēlāka dizainparauga individuālo raksturu Regulas Nr. 6/2002 6. panta izpratnē. Vispārējās tiesas ieskatā, nosakot attiecīgo ražojumu, var tikt noteikts, vai ražojuma, kurā ir iekļauts vai izmantots vēlākais dizainparaugs, informētam lietotājam ir zināms agrākais dizainparaugs. Vispārējā tiesa minētajā punktā norādīja, ka tikai tad, ja ir īstenojies šis iepriekš minētais nosacījums, agrākais dizainparaugs varētu būt šķērslis vēlāka dizainparauga individuālā rakstura atzīšanai.
- 121 Pārsūdzētā sprieduma 133. punktā Vispārējā tiesa nosprieda, ka, ja precīzai tā ražojuma noteikšanai, kurā ir iekļauts agrākais dizainparaugs, uz kuru veikta atsauce, pamatojot spēkā neesamības atzīšanas pieteikumu, nav nozīmes, vērtējot apstrīdētā dizainparauga novitāti Regulas Nr. 6/2002 5. panta izpratnē, tai tik un tā ir nozīme, vērtējot šī iepriekš minētā dizainparauga individuālo raksturu šīs regulas 6. panta izpratnē.
- 122 Šajā ziņā *EUIPO* neapstrīd, ka ražojumu, kuros ir iekļauti vai tiek izmantoti salīdzināmie dizainparaugi, rakstura atšķirības var ietekmēt kopējo iespaidu, ko tie rada informētam apstrīdētā dizainparauga lietotājam. Konkrēti, *EUIPO* uzskata, ka ar salīdzināmajiem dizainparaugiem saistīto ražojumu lietošanas nosacījumiem ir nozīme un tie attiecīgā gadījumā var ietekmēt kopējo iespaidu, kas rodas informētam lietotājam.
- 123 Tomēr *EUIPO* uzskata, ka Vispārējā tiesa, pārsūdzētā sprieduma 131. un 132. punktā secinot, ka ražojumu, kuros ir iekļauti vai izmantoti salīdzināmie dizainparaugi, raksturam ir ietekme uz iespēju, ka tā ražojuma, kurā ir iekļauts vai izmantots vēlākais dizainparaugs, informētam lietotājam ir zināms

agrākais dizainparaugs un ka tikai tad, kad šis nosacījums par zināšanām ir īstenojies, agrākais dizainparaugs varētu būt šķērslis vēlāka dizainparauga individuālā rakstura atzišanai, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.

- 124 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka atbilstoši Regulas Nr. 6/2002 6. pantam tiek uzskatīts, ka dizainparaugam ir individuāla būtība, ja kopējais iespaids, ko tas rada informētam lietotājam, atšķiras no kopējā iespaida, ko šādam lietotājam rada jebkurš dizainparaugs, kas ir darīts pieejams sabiedrībai. Tiesa jau ir nospriedusi, ka informēta lietotāja jēdziena, kas šajā regulā nav definēts, var tikt saprasts kā tāds, ar ko apzīmē nevis lietotāju ar vidēju uzmanības līmeni, bet gan lietotāju, kurš ir īpaši uzmanīgs, neatkarīgi no tā, vai tas ir viņa personīgās pieredzes vai viņa plašo zināšanu attiecīgajā nozarē dēļ (šajā ziņā skat. spriedumu, 2011. gada 20. oktobris, *PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic*, C-281/10 P, EU:C:2011:679, 53. punkts).
- 125 Patiešām, saskaņā ar Tiesas judikatūru īpašības vārds “informēts” norāda uz to, ka lietotājam, lai gan viņš nav projektētājs vai tehnisks eksperts, ir zināmi dažādi attiecīgajā nozarē eksistējoši dizainparaugi, ka viņam ir noteikts zināšanu līmenis par elementiem, kas parasti ietverti šajos dizainparaugos, un ka viņš, ņemot vērā viņa ieinteresētību attiecīgajos ražojumos, to lietošanas laikā izrāda pietiekami augstu uzmanības līmeni (spriedums, 2011. gada 20. oktobris, *PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic*, C-281/10 P, EU:C:2011:679, 59. punkts).
- 126 Tomēr informēta lietotāja jēdziens nevar tikt interpretēts tādā nozīmē, ka tikai tad, ja šim lietotājam ir zināms agrākais dizainparaugs, šis agrākais dizainparaugs var radīt šķērslī vēlāka dizainparauga individuālā rakstura atzišanai. Proti, šāda interpretācija būtu pretrunā Regulas Nr. 6/2002 7. pantam.
- 127 Šajā ziņā ir jānorāda, ka atbilstoši Regulas Nr. 6/2002 5. un 6. pantam viens dizainparaugs ir jāsalīdzina ar otru, lai konstatētu pirmā dizainparauga novitāti un individuālo raksturu, tikai tad, ja otrs dizainparaugs ir darīts pieejams sabiedrībai.
- 128 Tad, kad tiek uzskatīts, ka dizainparaugs jau ir darīts pieejams sabiedrībai Regulas Nr. 6/2002 7. panta 1. punkta izpratnē, šī nodošana atklātībai attiecas gan uz vērtējumu par dizainparauga, ar kuru tiek salīdzināts atklātībai nodotais dizainparaugs, novitāti šīs regulas 5. panta izpratnē, gan uz vērtējumu par šī pirmā dizainparauga individuālo raksturu minētās regulas 6. panta izpratnē.
- 129 Turklāt, kā izriet no šī sprieduma 98.–103. punkta, “attiecīgā nozare” Regulas Nr. 6/2002 7. panta 1. punkta izpratnē nav tikai tā, uz kuru attiecas ražojums, kurā ir paredzēts iekļaut vai izmantot apstrīdēto dizainparaugu.
- 130 Taču no Vispārējās tiesas vērtējuma pārsūdzētā sprieduma 132. punktā izriet, ka, lai izvērtētu dizainparauga individuālo raksturu Regulas Nr. 6/2002 6. panta 1. punkta izpratnē, ir nepieciešams, lai apstrīdētā dizainparauga informētam lietotājam būtu zināms agrākais dizainparaugs, attiecībā uz kuru jau ir pierādīts, ka tas ir darīts pieejams sabiedrībai šīs regulas 7. panta 1. punkta izpratnē.
- 131 Tomēr nekas minētā 7. panta 1. punktā neļauj uzskatīt, ka ir nepieciešams, lai ražojuma, kurā ir iekļauts vai izmantots apstrīdētais dizainparaugs, informētam lietotājam būtu zināms agrākais dizainparaugs gadījumā, kad šis dizainparaugs ir iekļauts ražojumā, kas attiecas uz citu ražošanas nozari, nevis to, uz kuru attiecas apstrīdētais dizainparaugs vai kurā tiek izmantots šis ražojums.
- 132 Ja būtu jāpiekrīt Vispārējās tiesas vērtējumam pārsūdzētā sprieduma 132. punktā, apstrīdētā dizainparauga spēkā neesamības atzišanas pieteikuma iesniedzējam būtu jāpierāda ne vien tas, ka agrākais dizainparaugs ir darīts pieejams sabiedrībai Regulas Nr. 6/2002 7. panta 1. punkta izpratnē, bet arī, ka dizainparauga, kura spēkā esamība ir apstrīdēta, informētam lietotājam ir zināms šis agrākais dizainparaugs.

- 133 Tas faktiski nozīmētu pieprasīt sniegt pierādījumu par divām nodošanām atklātībai – pirmo, kas attiecas uz “to personu loku, kuras ir specializējušās attiecīgajā nozarē”, un otro, kas attiecas uz standarta lietotājiem, kuri izmanto ar apstrīdēto dizainparaugu saistīto ražojumu. Šāda prasība, kas būtu nesaderīga ar šī sprieduma 129. punktā atgādināto vārdkopas “attiecīgā nozare” interpretāciju, turklāt būtu papildināta ar nosacījumu, kas neizriet ne no Regulas Nr. 6/2002 7. panta 1. punkta formulējuma, ne no jēgas, un nebūtu savietojama ar principu, kas izriet no šīs regulas 10. panta 1. punkta, saskaņā ar kuru Kopienas dizainparaugam piešķirtā aizsardzība attiecas uz “visiem dizainparaugiem”, kas informētam lietotājam neatstāj atšķirīgu kopējo iespaidu.
- 134 No tā izriet, ka Vispārējā tiesa, pārsūdzētā sprieduma 132. punktā pieprasot, lai apstrīdētā dizainparauga informētam lietotājam būtu zināms ražojums, kurā ir iekļauts vai tiek izmantots agrākais dizainparaugs, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.
- 135 Šādos apstākļos ir jānorāda, ka šie apsvērumi, kas ietverti pārsūdzētā sprieduma 132. punktā, veido daļu no analīzes, kas Vispārējai tiesai pārsūdzētā sprieduma 124. un 133. punktā ir ļāvusi secināt, ka attiecīgajai nozarei ir nozīme, lai vērtētu dizainparauga individuālo raksturu Regulas Nr. 6/2002 6. panta izpratnē. Tomēr *EUIPO* savā apelācijas sūdzībā nav apstrīdējis šo secinājumu.
- 136 No tā izriet, ka *EUIPO* trešais prasījums ir jānoraida kā neiedarbīgs.
- 137 Šādos apstākļos ir jānoraida gan *ESS*, gan *EUIPO* apelācijas sūdzības.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 138 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 138. panta 1. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz šī reglamenta 184. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs.
- 139 Šajā gadījumā saistībā ar lietu C-361/15 P, tā kā *Group Nivelles* un *EUIPO* ir lūguši *ESS* piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā *ESS* spriedums ir nelabvēlīgs, tai papildus savu tiesāšanās izdevumu segšanai ir jāpiespriež atlīdzināt *Group Nivelles* un *EUIPO* radušos tiesāšanās izdevumus.
- 140 Saistībā ar lietu C-405/15 P, tā kā *Group Nivelles* ir lūgusi *EUIPO* piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā *EUIPO* spriedums ir nelabvēlīgs, tam papildus savu tiesāšanās izdevumu segšanai ir jāpiespriež atlīdzināt *Group Nivelles* radušos tiesāšanās izdevumus. Turklāt, tā kā *ESS* ir lūgusi *EUIPO* piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus vienīgi saistībā ar trešo pamatu un *EUIPO* šajā ziņā spriedums ir nelabvēlīgs, tam ir jāpiespriež segt arī trešdaļu no tiesāšanās izdevumiem, kas *ESS* radušies lietā C-405/15 P, bet pārējās divas trešdaļas *ESS* sedz pati.
- 141 Atbilstoši Reglamenta 140. panta 1. punktam, kurš saskaņā ar šī reglamenta 184. panta 1. punktu ir piemērojams arī apelācijas tiesvedībā, dalībvalstis un iestādes, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.
- 142 Šajā gadījumā saistībā ar lietu C-405/15 P Apvienotā Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtnā palāta) nospriež:

- 1) **apelācijas sūdzības lietās C-361/15 P un C-405/15 P noraidīt;**
- 2) ***Easy Sanitary Solutions BV* papildus savu tiesāšanās izdevumu segšanai atlīdzina *Group Nivelles NV* un Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojam (*EUIPO*) radušos tiesāšanās izdevumus lietā C-361/15 P;**
- 3) ***EUIPO* papildus savu tiesāšanās izdevumu segšanai atlīdzina *Group Nivelles NV* tiesāšanās izdevumus lietā C-405/15 P;**
- 4) ***EUIPO* atlīdzina trešdaļu no tiesāšanās izdevumiem, kas *Easy Sanitary Solutions BV* radušies lietā C-405/15 P, bet pārējās divas trešdaļas *Easy Sanitary Solutions BV* sedz pati;**
- 5) **Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste savus tiesāšanās izdevumus lietā C-405/15 P sedz pati.**

[Paraksti]